

این متن از سایت دانشنامه حوزوی "ویکی فقه" اخذ شده است.
برای آشنایی و استفاده بیشتر به نشانی www.wikifeqh.ir مراجعه فرمایید.

ابونعامة جعونة بن فجاءة مازنی تمیمی

ابونعامة جعونة بن فجاءة مازنی تمیمی	
نسب‌شناسی	
نام	جعونة بن فجاءة
لقب	قطری
نسب	جعونة بن فجاءة بن مازن بن یزید کنانی مازنی تمیمی،
کنیه	ابونعامة و ابو محمد
ولادت/وفت	
تاریخ وفت	سال ۷۷ قمری
علت وفت	کشته شده در جنگ با نیروهای حجاج بن یوسف
اطلاعات مذهبی	
دین	اسلام
فعالیت‌ها	
مهمترین منصب	از سران خوارج
جنگ‌ها	جنگ با مصعب بن زبیر و حجاج بن یوسف

ابونعامة جعونة بن فجاءة مازنی تمیمی، معروف به قطری بن فجاءة، مردی سخنور و شاعر و از سران [خوارج](#) بود. او سرانجام به **سال ۷۷ قمری** پس از ۱۳ سال نبرد، در جنگ با نیروهای [حجاج بن یوسف](#) کشته شد.

فهرست مندرجات

- [۱ - معرفی اجمالی](#)
- [۲ - علت نامگذاری](#)
- [۳ - کنیه](#)
- [۴ - اقدامات نظامی](#)
- [۵ - وفت](#)
- [۶ - یانویس](#)
- [۷ - منبع](#)

معرفی اجمالی

ابونعامة و ابو محمد، جعونة بن فجاءة بن مازن بن یزید کنانی مازنی تمیمی، مردی سخنور و شاعر بود و از سران [خوارج](#) و از دلاوران آنان به‌شمار می‌رفت.

علت نامگذاری

وی از مردمان «قطر» بود، به همین جهت، او را «قطری» نامیدند. افراد فربه و کوتاه‌اندام را نیز در عرب، جعونه گویند.

کنیه

نام اسب او نعامة بود. از این‌رو، او را در زمان جنگ ابونعامة و در زمان آرامش و [صلح](#)، ابو محمد می‌خواندند.

این فجاءه، وقتی **مصعب بن زبیر** از سوی برادرش، **عبدالله بن زبیر**، حاکم **عراق** شد، کار قطری بن فجاءه بالا گرفت. قطری به مدت سیزده سال به نبرد پرداخت و در همین دوران نیز به عنوان خلیفه و امیرمؤمنان بر او سلام داده می‌شد.
حجاج بن یوسف نیز نیروهایی را پی در پی برای سرکوب او گسیل می‌داشت، اما قطری بر نیروهای اعزامی چیره می‌شد و آنان را به عقب می‌راند.

وفت

تاریخ‌نگاران درباره چگونگی کشته شدن او اختلاف کرده‌اند؛ به گفته‌ای اسبش او را بر زمین زد به طوری که گردنش خرد شد و آنگاه سرش را برای حجاج آوردند و به گفته‌ای دیگر، حجاج سپاهی را به سرداری **سفیان ابرد کلیبی** به جنگش فرستاد و قطری در طی نبردی با سفیان، در **ری** یا در **طبرستان** به قتل رسید.

[۱] زرکلی، خیرالدین، الاعلام، ج ۵، ص ۲۰۰.

[۲] طبری، محمد بن جریر، تاریخ طبری، ج ۶، ص ۳۰۱.

[۳] ابن اثیر، علی بن ابی‌الکرم، الکامل فی التاریخ، ج ۴، ص ۲۸۲.

[۴] ابن خلدون، عبدالرحمن، تاریخ ابن خلدون، ج ۲، ص ۳۱۶.

پانویس

۱. ↑ زرکلی، خیرالدین، الاعلام، ج ۵، ص ۲۰۰.

۲. ↑ طبری، محمد بن جریر، تاریخ طبری، ج ۶، ص ۳۰۱.

۳. ↑ ابن اثیر، علی بن ابی‌الکرم، الکامل فی التاریخ، ج ۴، ص ۲۸۲.

۴. ↑ ابن خلدون، عبدالرحمن، تاریخ ابن خلدون، ج ۲، ص ۳۱۶.

منبع

عبدالسلام ترمانینی، رویدادهای تاریخ اسلام، ترجمه پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، ج ۱، ص ۲۴۲.

رده‌های این صفحه: **تاریخ اسلام** | **درگذشتگان سال ۷۷ (قمری)** | **رهبران خوارج**